

Nu uita de Dumnezeu

Nu uita!

Iubite cititor, nu uita că există un Dumnezeu - Dumnezeul iubirii — însă totodată Judecător drept, înaintea Căruia vei fi chemat să dai socoteală de felul cum ți-ai petrecut viața pe acest pământ.

Poate-mi vei zice: „Eu nu cred așa ceva, căci nu L-am văzut niciodată”. Gîndește-te însă, ai putea oare să suporti prezența Sa, tu care nu poți privi cu ochii mai mult timp soarele? Lucrările Sale oare nu ni-L fac cunoscut? „Cererile spun slava lui Dumnezeu și întinderea lor vestește lucrarea mîinilor Lui.” (Psalmul 19 1) Vei putea oare spune despre o clădire că este făcută din întîmplare, fără un meșter? Vei putea oare spune că lumea a fost făcută din întîmplare, nu de Dumnezeu? Vei putea oare spune despre o mașinărie că s-a făcut la întîmplare, nu de un meșter?

Un credincios împreună cu un prieten necredincios se plimbau pe o cîmpie, într-o zi cu soare de vară. Credinciosul a vrut să-i arate prietenului său frumusețea naturii înconjurătoare, pe care Dumnezeu a creat-o. A fost de ajuns ca să pomenească de Dumnezeu, pentru ca prietenul să-și bată joc de el. În zadar îi spunea cel credincios despre iubirea cea mare a lui Dumnezeu, că a dat morții de cruce pe Domnul Isus, pentru păcat. Prietenul îi spunea că numai proștii mai cred astfel de povești. Tot plimbîndu-se ei pe cîmp, cerul s-a acoperit de nori negri și văzduhul a început să fie brăzdat de fulgere și de tunete ce răsunau cu putere. Credinciosul privea liniștit această desfășurare a măreției divine. Dar deodată un fulger de-ți lua ochii a străbătut văzduhul, urmat de un tunet asurzitor. Necredinciosul, plin de teamă, se îngălbeni la față și începu să-și facă semnul crucii.

- Stai, prietene - îi spuse cel credincios - ce faci? Dumnezeu nu există, numai proștii mai cred în El! Rușinat, acela n-a mai zis un cuvînt.

Cîți nu fac la fel!

Mă găseam într-o zi într-un birou cu mai mulți care erau împotriviți Evangheliei și care și ei spuneau că numai proștii mai cred că există Dumnezeu. Deodată un trăsnet și un cutremur au zguduit casa din temelie. Toți s-au îngrămădit plini de spaimă la ușă, înghesuindu-se să-și scape viața. A fost de ajuns ca Dumnezeu să miște puțin temeliiile pămîntului, ca bieții oameni să-și dea seama că Dumnezeu există.

Nu uita, dragul meu, că poate și tu ai făcut sau chiar faci la fel.

Nu uita că există un mare vrăjmaș al sufletului, care este plin de minciună și care se numește Diavolul și Satan, ale cărui lucrări se văd la tot pasul. Crimele de care auzim sau pe care le vedem, ura care umple inimile, patimile de care sînt robiți oamenii, avorturile care sînt atît de răspîndite și cîte încă alte lucruri de care omul ascultă de bunăvoie, în loc să asculte de Cuvîntul lui Dumnezeu, vin de la Cel Rău. Te întreb, iubite cititor, tu de care din acești doi ascuți?

Nu uita că în calea vieții tale - mai curînd mai tîrziu - îți va ieși moartea necruțătoare și după ea urmează judecata (Evrei 9.27-28).

Nu uita că mai curînd sau mai tîrziu va trebui să mori. Venirea morții este mult mai aproape decît te gîndești. Cînd îți va sta în față, nu te va mai amîna nicidecum, ca să mai ai timp să-ți pui în rînduială sufletul. Puțin îi pasă că va trebui să părăsești pămîntul, împovărat de păcate. Că ești tînăr sau bătrîn, că ai copii de îngrijit, că ai datorii de plătit, moartea nu te va înțelege, o vei urma fără murmur. Ce vei face cînd te vei înfățișa înaintea Judecătorului suprem, ai cărui ochi sînt prea curați ca să poată trece cu vederea răul, și care judecă drept chiar și lucrurile ascunse ale inimii? Ai trăit o viață după mersul acestei lumi. Stai, nu mai face un pas, nu dormi, nu mai face nici un plan pentru viitor, pînă nu-ți închei această socoteală!

Nu uita că Dumnezeu nu ține seamă de timpurile de neștiință, ci poruncește acum tuturor oamenilor de pretutindeni să se pocăiască, pentru că a rînduit o zi în care va judeca după dreptate pămîntul locuit, prin care Omul pe care L-a rînduit și despre care a dat tuturor oamenilor o dovadă de netăgăduit prin faptul că L-a înviat dintre cei morți (Faptele Apostolilor 17.30-31).

Astăzi este ziua harului. Astăzi, spune acela care vrea să-și scape sufletul. Mîine, spune cel care vrea să și-l piardă. „Ce ar folosi unui om să cîștige toată lumea, dacă și-ar pierde sufletul? Sau ce ar da un om în schimb pentru sufletul său?” (Matei 16.26).

Nu uita: „Astăzi, dacă auziți glasul Lui, nu vă împietriți inimile” (Evrei 4.7). Și Dumnezeu te îndeamnă ca astăzi să-l ascuți glasul. Astăzi este ziua ta, o vezi, o simți, o știi. Mîine nu vei ști a cui va fi. S-ar putea ca mîine să fii fără glas, închis în sicriu. Dumnezeu, care cunoaște adevăratul preț al sufletului tău, a trimis pe Fiul Său pentru a-l mîntui și a dat pentru răscumpărarea lui, nu lucruri pieritoare, argint sau aur, ci însăși sîngele scump al Fiului Său (1 Petru 1.18-19). Iată prețul sufletului tău. „Sîngele lui Isus Hristos, Fiul Său, ne curățește de orice păcat” (Ioan 1.7). „De vor fi păcatele voastre cum e cîrmîzul, se vor face albe ca zăpada; de vor fi roșii ca purpura, se vor face ca lîna” (Isaia 1.18).

Nu uita că Dumnezeu în vremurile trecute a vorbit prin atîtea întîmplări, pe unele le-ai văzut sau auzit și ele nu sînt decît vestitorii judecății Sale. Pacea după care suspină popoarele este departe de ele, deoarece ele vor pace fără „Prințul păcii” - Domnul Isus. Cutremure care au adus jalea în atîtea familii și țări; împărați care au fost nevoiți să-și părăsească tronul, împărății care s-au prăbușit și în care stăpînește nu dreptatea ci cel mai tare, toate îți vorbesc. Toate acestea te înștiințează să-ți pui la adăpost sufletul. Răutatea vrea să stăpînească pe deplin acest pămînt! Cutremură-te la gîndul că lumea de azi vrea să înlătore pe Dumnezeu. Cutremură-te însă acum, cînd îți dai seama că și din viața ta L-ai înlăturat pe Dumnezeu. Îndelunga răbdare a lui Dumnezeu este mîntuire (2 Petru 3). Te-a așteptat atîta timp, de aceea vino acum la Domnul Isus!

